

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

**cu privire la respingerea recursului declarat de Alexandru Savva
și admiterea recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției**

în cauza civilă

Alexandru Savva împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova,
Inspectoratului Național de Securitate Publică și Inspectoratului General al
Poliției

(constatarea încălcării dreptului de a nu fi tras la răspundere contravențională, a
lezării dreptului la prezumția nevinovăției, precum și solicitarea recuperării
prejudiciului material și moral)

împotriva deciziei din 17 octombrie 2024 a Curții de Apel Chișinău,

Dosarul nr. 2ra-46/25
NR. PIGD 2-21148872-01-2ra-10022025

Instanța de apel nu a respectat criteriile legale privind cuantificarea prejudiciului moral, stabilind în mod eronat quantumul acestuia acordat în temeiul Legii nr. 1545/1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru - jud. A. Sandu
Curtea de Apel Chișinău - jud. D. Dulghieru, A. Malii, O. Cojocaru

22 ianuarie 2026

Examinând în lipsa părților cererile de recurs declarate de Alexandru Savva și Inspectoratul General al Poliției,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte*,
Ion Munteanu,
Gheorghe Stratulat, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 5 octombrie 2021, Alexandru Savva a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Inspectoratului Național de Securitate Publică și Inspectoratului General al Poliției privind constatarea încălcării dreptului de a nu fi tras la răspundere contravențională, lezarea dreptului la prezumția nevinovăției, recuperarea prejudiciului material și moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, din 16 iunie 2018, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2018, a fost anulat procesul-verbal contravențional nr. MAI03837314 din 16 februarie 2018, întocmit în baza art. 236 alin. (2) din Codul contravențional, pe motiv că fapta nu întrunea elementele constitutive ale contravenției.

3. Reclamantul a susținut că această hotărâre a condus la reabilitarea sa de drept și că, odată ce s-a constatat caracterul ilicit al acțiunilor autorității competente de examinarea cauzelor contravenționale, este îndreptățit să solicite repararea prejudiciului, în temeiul art. 3 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

4. Acesta a considerat că a fost tras ilegal la răspundere contravențională și că, având în vedere anularea procesului-verbal din 16 februarie 2018, are dreptul de a solicita constatarea încălcării dreptului de a nu fi atras ilegal la răspundere contravențională, garantat și de art. 21 din Constituție, care prevede prezumția nevinovăției.

5. Reclamantul a menționat că o condiție necesară pentru angajarea răspunderii statului în cazul erorilor judiciare este existența unui act de reabilitare, care confirmă recunoașterea greșelii de către autoritatea statală și a prejudiciului cauzat. A afirmat că, în urma acțiunilor organelor de drept, a suferit prejudicii psihologice, manifestate prin blocaje emoționale, stres, anxietate, demoralizare,

descurajare, limitarea plăcerii de a trăi și dificultăți în depășirea obstacolelor, toate cauzate de ignorarea intenționată a legii de către reprezentanții organelor de drept.

6. De asemenea, a invocat faptul că, pentru apărarea drepturilor sale în cadrul cauzei contravenționale, a suportat costuri în valoare de 69,05 lei pentru trimiteri poștale, sumă pe care o solicită spre compensare.

7. În drept, reclamantul și-a întemeiat pretențiile pe dispozițiile art. 5 și 6 din CEDO, art. 3 al Protocolului nr. 7 la CEDO, art. 6 alin. (2) din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 20, 21 și 53 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, precum și pe articole relevante din Codul penal, Codul contravențional, Codul civil, Codul de procedură civilă și din Legea nr. 1545/1998 și Legea nr. 320/2012 privind activitatea poliției și statutul polițistului.

8. Reclamantul a solicitat constatarea încălcării dreptului de a nu fi tras ilegal la răspundere contravențională și lezarea dreptului la prezumția nevinovăției, prin întocmirea procesului-verbal din 16 februarie 2018 și prin decizia de sancționare emisă de agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, încasarea, în mod solidar, din contul Inspectoratului Național de Securitate Publică și al Inspectoratului General al Poliției, a unui prejudiciu moral în sumă de 10.000 de lei, cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională în temeiul procesului-verbal nr. MAI03837314 din 16.02.2018 și a sancțiunii aplicate în baza art. 236 alin. (2) din Codul contravențional, compensarea cheltuielilor suportate în cadrul procesului contravențional, în sumă de 69,05 lei, și a costurilor poștale în valoare de 26,85 lei.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

9. Prin [hotărârea din 15 decembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru](#), acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

10. La 21 decembrie 2022, Alexandru Savva, reprezentat de avocatul Vitalie Tihon, a depus o cerere de apel împotriva hotărârii din 15 decembrie 2022, pronunțată de Judecătoria Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

11. Prin [decizia din 16 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău](#), apelul a fost respins și menținută hotărârea 15 decembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

12. La 17 martie 2023, Alexandru Savva, reprezentat de avocatul Vitalie Tihon, a declarat recurs împotriva deciziei din 16 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE RECURS

13. Prin [decizia din 24 aprilie 2024, Curtea Supremă de Justiție](#) a admis recursul declarat, a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2023, în cauza civilă intentată de Alexandru Savva împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Inspectoratului Național de Securitate Publică și Inspectoratului General al Poliției privind constatarea încălcării dreptului de a nu fi tras la răspundere contravențională, lezarea dreptului la prezumția nevinovăției, recuperarea prejudiciului material și moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, și a dispus rejudecarea cauzei la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

14. Prin [decizia din 17 octombrie 2024, Curtea de Apel Chișinău](#) a admis apelul declarat de Alexandru Savva, reprezentat de avocatul Vitalie Tihon și a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 15 decembrie 2022, pronunțată în cauza intentată împotriva Ministerului Justiției, Inspectoratului Național de Securitate Publică și Inspectoratului General al Poliției, având ca obiect constatarea încălcării dreptului de a nu fi tras la răspundere contravențională, lezarea prezumției nevinovăției, repararea prejudiciului și compensarea cheltuielilor de judecată.

15. A fost pronunțată o nouă hotărâre, prin care s-a admis parțial cererea, dispunându-se încasarea de la Inspectoratul General al Poliției a sumei de 3.000 lei cu titlu de prejudiciu moral, 69,05 lei – cheltuieli de proces, și 15,30 lei – cheltuieli poștale. Restul pretențiilor au fost respinse ca neîntemeiate.

16. Instanța de apel a constatat că în privința lui Alexandru Savva a fost pornit în mod ilegal un proces contravențional, iar, ca urmare, acesta a fost tras ilegal la răspundere contravențională. Din acest motiv, Alexandru Savva a dobândit dreptul de a pretinde despăgubiri, în temeiul art. 383 alin. (3) și art. 384 alin. (2) lit. u) din Codul contravențional, precum și în baza Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești. Deoarece prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, din 16 iulie 2018, a fost admisă contestația formulată de Alexandru Savva și a fost încetat procesul contravențional, din motivul inexistenței faptei contravenționale, s-a considerat că persoana a fost repusă în drepturi.

17. În ceea ce privește prejudiciul moral, instanța de apel a reținut că mărimea compensației se stabilește de instanță, în conformitate cu art. 11 din Legea nr. 1545/1998 și art. 2036–2037 Cod civil, ținând cont de caracterul și gravitatea suferințelor, precum și de circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul.

18. Instanța de apel a reținut că Inspectoratul Național de Securitate Publică nu a justificat și nici nu a încercat să justifice ingerința în drepturile lui Alexandru Savva, prin întocmirea procesului-verbal contravențional nr. MAI03837314 din 16 februarie 2018. În consecință, instanța de apel a obligat Inspectoratul General al Poliției să-i achite acestuia suma de 3000 lei, cu titlu de despăgubire morală, sumă apreciată ca fiind echitabilă.

19. Totodată, instanța de apel a respins pretenția reclamantului de a încasa, în mod solidar, despăgubiri și de la Inspectoratul Național de Securitate Publică și Ministerul Justiției, constatând că acestea nu pot avea calitate de pârât distinct, întrucât nu au personalitate juridică separată și nu pot figura ca subiecte de sine stătătoare în raportul de răspundere civilă.

20. De asemenea, instanța de apel a admis parțial cererea privind cheltuielile de judecată, obligând pârâtul să achite suma de 69,05 lei, reprezentând cheltuieli suportate în procesul contravențional, și suma de 15,30 lei, cu titlu de cheltuieli poștale.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

21. La 24 ianuarie 2025, Inspectoratul General al Poliției a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 17 octombrie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie menținută hotărârea primei instanțe.

22. În motivarea recursului, a susținut că instanța de apel nu a stabilit corect raportul juridic dedus judecății, nu a elucidat pe deplin circumstanțele esențiale ale cauzei, iar probelor nu li s-a oferit o apreciere completă și obiectivă.

23. Referitor la pretențiile privind cheltuielile de judecată și despăgubirile materiale și morale, IGP a considerat că acestea sunt neîntemeiate, abuzive și lipsite de suport probatoriu.

24. A menționat că reclamantul Alexandru Savva a invocat Legea nr. 1545/1998, susținând că prin aplicarea sancțiunii contravenționale, ulterior anulată, i-a fost cauzat prejudiciu. Totuși, IGP a arătat că agentul constator este obligat, conform Codului contravențional, să întocmească proces-verbal la constatarea unei posibile contravenții, iar această acțiune nu poate fi calificată drept ilicită. Conform art. 385 alin. (2) Cod contravențional, agentul constator acționează în limitele competenței sale, iar potrivit art. 383 alin. (3), repunerea în

drepturi și compensarea cheltuielilor este posibilă doar dacă persoana a fost declarată nevinovată prin hotărâre definitivă, ceea ce nu s-a întâmplat în prezenta cauză. Instanța a dispus încetarea procesului din motivul inexistenței faptei, nu pentru nevinovăție.

25. A subliniat că nu există temei pentru angajarea răspunderii statului, întrucât nu s-a constatat o faptă ilicită a autorităților. Procesul-verbal a fost întocmit legal, în baza art. 236 alin. (2) Cod contravențional, pentru depășirea limitei de viteză.

26. A reiterat că IGP nu poate fi tras la răspundere pentru acțiunile agentului constator, întrucât acesta acționează individual în exercitarea atribuțiilor de serviciu. Mai mult, obligația de compensare aparține statului, prin Ministerul Justiției, conform art. 13 din Legea nr. 1545/1998.

27. De asemenea, s-a făcut trimitere la mai multe cauze similare examinate în ordine de recurs (dosarele nr. 2ra-513/21, 2ra-514/21, 2ra-258/21, 2ra-959/2020), în care s-au respins cereri de chemare în judecată întemeiate pe aceleași considerente legale.

28. La 18 martie 2025, Alexandru Savva a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 17 octombrie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia în partea pretențiilor respinse și pronunțarea unei noi hotărâri în acea parte, prin care acțiunea să fie admisă integral.

29. În motivarea recursului, a susținut că i-au fost cauzate suferințe psihice prin învinuirea nejustificată pentru o faptă contravențională care s-a dovedit inexistentă, considerându-se îndreptățit la repararea prejudiciului moral. A solicitat încasarea sumei de 10.000 lei, apreciind că aceasta este echitabilă și proporțională cu suferințele suportate, în conformitate cu principiile jurisprudenței CEDO și ale practicii naționale. A invocat că instanța de apel nu a stabilit corect circumstanțele cauzei, motiv pentru care hotărârea urmează a fi casată în partea pretențiilor respinse, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

30. Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 1 septembrie 2023.”

Art. XI alin. (1) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative: „(1) Prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. IV, V pct. 1–9 și 11–16 și art. VII, care vor intra în vigoare la 1 septembrie 2023.”

Art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative, prevede că: „(3) Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data

intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.”

Din sensul normei de drept citate supra rezultă că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

31. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.”

32. Art. 431 alin. (1) – (4) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție. (2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători. (3) Recursul considerat admisibil se examinează într-un complet din 3, 5 sau 9 judecători ai Curții Supreme de Justiție. (4) Judecătorii care au examinat admisibilitatea recursului pot participa și la examinarea recursului în cauză.”

33. Art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție.”

34. Art. 440 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„(3) Dacă este considerat admisibil, completul examinează recursul în fond.”

35. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.”

36. Art. 445 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța, după ce judecă recursul, este în drept: e) să admită recursul și să modifice decizia instanței de apel și/sau hotărârea primei instanțe.”

37. Art. 2 alin. (1) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998:

„(2) Acțiunile ilicite sunt acțiuni sau inacțiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenții, ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată, care exclud vinovăția acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere și nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcție de

răspundere din organul de urmărire penală sau din instanța de judecată, manifestate prin încălcarea intenționată a normelor procedurale și materiale în timpul procedurii penale sau contravenționale (infracțiuni).”

38. Art. 45 alin. (1) din Codul contravențional:

„Persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenție îl poate apăra prin acțiune civilă depusă conform legislației procedurale civile. Această persoană are în special dreptul la repararea prejudiciului patrimonial și a celui nepatrimonial cauzate prin contravenție. Prezentul alineat se aplică în egală măsură și în cazul în care, în sensul art.30 alin.(11), se consideră că făptuitorul nu a fost supus răspunderii contravenționale.”

39. Art. 384 alin. (2) lit. u), alin. (3), (3¹) din Codul contravențional:

„Persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional are dreptul să ceară și să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.

Realizarea de către persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional a drepturilor sale ori renunțarea la realizarea acestor drepturi nu poate fi interpretată în detrimentul persoanei și nu poate avea consecințe nefavorabile pentru ea.

Dreptul prevăzut la alin. (2) lit. u) se oferă doar în cazul în care prin hotărâre judecătorească definitivă s-a constatat caracterul ilicit al acțiunilor sau al inacțiunilor autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.”

40. Art. 441 alin. (2) din Codul contravențional:

„Încetarea procesului contravențional determină repunerea în drepturi a persoanei în a cărei privință a fost pornit.”

41. Art. 13 alin. (1) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, repararea prejudiciului specificat la art. 7 lit. a), c)-g) și în capitolul III (dreptul la repararea prejudiciului moral) se efectuează din contul bugetului de stat, iar în cazul când prejudiciul material și moral a fost cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale de către alte organe decât instanța de judecată se repară de către aceste organe.

42. Art. 11 alin. (1) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998:

„Mărimea compensației pentru repararea prejudiciului moral se stabilește de instanța de judecată în modul prevăzut de prezenta lege.

43. Art. 2007 alin. (1) lit. b) din Codul civil:

„(1) Prejudiciul cauzat persoanei prin acțiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată se repară de către stat integral, indiferent de vinovăția persoanei responsabile, în următoarele cazuri: condamnare ilegală, tragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declarației scrise de a nu părăsi localitatea; aplicare ilegală, în calitate de sancțiune contravențională, a arestului, a muncii neremunerate în folosul comunității.”

44. Art. 2037 alin. (1)-(3) din Codul civil:

„(1) Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate.

(2) Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.

(3) La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

45. Referitor la termenul de declarare a recursurilor, Completul de judecată reține că dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat în ședință publică la data de 17 octombrie 2024, iar decizia motivată a fost expediată participanților la proces la 24 ianuarie 2025 (f.d. 167, vol. II). Prin urmare, recursurile declarate de Inspectoratul General al Poliției la 24 ianuarie 2025 și de Alexandru Savva la 18 martie 2025 au fost depuse în termen legal (a se vedea pct. 31).

46. Completul de judecată, examinând recursurile declarate de Inspectoratul General al Poliției și de Alexandru Savva împotriva deciziei instanței de apel, reține că litigiul vizează stabilirea cuantumului despăgubirilor pentru prejudiciul moral pretins a fi fost cauzat prin acțiunile autorităților publice, în temeiul Legii nr. 1545/1998 privind repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești. Instanța urmează să verifice proporționalitatea compensației stabilite, în raport cu criteriile legale și principiul echității.

47. Analizând actele dosarului și temeiurile de recurs invocate, Completul de judecată constată că recursul declarat de Alexandru Savva este nefondat, întrucât nu a fost demonstrată necesitatea majorării cuantumului despăgubirii morale

stabilite de instanța de apel. Pe de altă parte, recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției este întemeiat și urmează a fi admis, întrucât instanța de apel nu a respectat în mod corespunzător criteriile legale privind cuantificarea prejudiciului moral.

48. Din analiza probelor administrate rezultă că, deși instanța de apel a identificat corect cadrul juridic aplicabil și a constatat existența unei încălcări a drepturilor lui Alexandru Savva, quantumul despăgubirii acordate – în sumă de 3.000 lei – este disproporționat în raport cu gravitatea suferințelor reclamantului și natura încălcării. Prin urmare, se impune diminuarea sumei stabilite, astfel încât despăgubirea să reflecte în mod echitabil prejudiciul moral real suferit.

49. Potrivit actelor dosarului, la 16 februarie 2018, agentul constatator Marcel Șeremet din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare a întocmit procesul-verbal nr. MAI03837314 în privința lui Alexandru Savva, pentru o pretinsă contravenție prevăzută la art. 236 alin. (2) din Codul contravențional, aplicând o amendă de 450 lei și 4 puncte de penalizare. Ulterior, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, din 16 iunie 2018, menținută de Curtea de Apel Chișinău la 29 noiembrie 2018, procesul-verbal a fost anulat, instanțele constatând inexistența faptei imputate.

50. Prin urmare, în temeiul art. 383 alin. (3) și art. 384 alin. (2) lit. u) din Codul contravențional, coroborate cu prevederile Legii nr. 1545/1998, Alexandru Savva este îndreptățit la repararea prejudiciului cauzat prin tragerea sa nejustificată la răspundere contravențională.

51. Instanțele de apel a reținut corect existența unui prejudiciu moral, cauzat prin declanșarea și desfășurarea nelegală a procedurii contravenționale. Acest prejudiciu rezultă din afectarea demnității și integrității psihice a persoanei, iar potrivit art. 11 din Legea nr. 1545/1998, compensația trebuie să reflecte o despăgubire justă și completă, stabilită prin raportare la criteriul echității.

52. Totuși, aprecierea instanței de apel privind quantumul despăgubirii morale nu se conformează criteriilor de echitate și proporționalitate, suma acordată depășind limitele rezonabile raportate la circumstanțele speței. Deși prejudiciul moral este real, amploarea acestuia nu justifică despăgubirea stabilită în apel.

53. În cauză este aplicabilă condiția existenței unui act de reabilitare – respectiv, hotărârea definitivă prin care a fost anulat procesul-verbal contravențional și s-a constatat inexistența faptei. Aceasta confirmă caracterul ilicit al acțiunii autorității competente și, implicit, dreptul reclamantului la repararea prejudiciului.

54. Deși fapta autorității a generat un prejudiciu moral, analiza legală a criteriilor de acordare a daunelor morale impune ajustarea sumei, astfel încât

compensația să reflecte un echilibru just între gravitatea suferinței și suma acordată.

55. Completul de judecată apreciază că suma de 1.500 lei reprezintă o compensație rezonabilă, care reflectă corect gravitatea suferințelor cauzate reclamantului prin declanșarea și desfășurarea nelegală a procedurii contravenționale. Acordarea daunelor morale are caracter exclusiv compensatoriu, nu punitiv.

56. Prin urmare, decizia instanței de apel urmează a fi modificată prin diminuarea despăgubirii morale la suma de 1.500 lei, quantum considerat suficient pentru a acoperi prejudiciul suferit și a menține caracterul echitabil și rezonabil al reparației, în conformitate cu practica constantă a Curții Supreme de Justiție în cauze similare, în care despăgubirile au fost acordate în temeiul Legii nr. 1545/1998 (deciziile nr. [2ra-722/24](#) și nr. [2ra-392/25](#)).

57. Cu privire la solicitarea recurentului Alexandru Savva privind acordarea sumei de 10.000 lei, Completul de judecată o consideră neîntemeiată, întrucât nu a fost dovedită necesitatea acordării unei sume mai mari. Gravitatea încălcării, deși existentă, nu justifică un quantum mai ridicat decât cel stabilit, fiind deja asigurat un echilibru just între suferințele reclamantului și despăgubirea acordată.

58. Ținând cont de cele expuse, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție respinge recursul declarat de Alexandru Savva, admite recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției și modifică decizia instanței de apel în ceea ce privește quantumul despăgubirii pentru prejudiciul moral, diminuând suma de la 3.000 (trei mii) lei la 1.500 (una mie cinci sute) lei, iar în rest menține decizia instanței de apel.

59. În conformitate cu art. 442, art. 444, 445 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge recursul declarat de Alexandru Savva.

Admite recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției.

Modifică decizia din 17 octombrie 2024 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Savva împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Inspectoratului Național de Securitate Publică și Inspectoratului General al Poliției privind constatarea încălcării dreptului de a nu fi tras la răspundere contravențională, a lezării dreptului la prezumția nevinovăției, precum și solicitarea recuperării prejudiciului material și moral, în partea ce ține de quantumul sumei încasate cu

titlu de prejudiciu moral, prin diminuarea sumei de la 3.000 (trei mii) lei la 1.500 (una mie cinci sute) lei.

În rest, menține decizia din 17 octombrie 2024 a Curții de Apel Chișinău.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecător

Diana Stănilă

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat